

3, at andre Medlemsstats statsborgere skal have ret til midlertidigt at udøve deres virksomhed i den stat, hvor ydelsen skal udføres eller leveres, på samme vilkår som denne stats egne borgere. Nærmere bestemmelser er i lighed med etableringsretten fastsat i en almindelig plan, som Rådet vedtog i 1961 i medfør af artikel 63. Ifølge artikel 62 må nye restriktioner, der diskriminerer mod andre Medlemslandes statsborgere, ikke indføres.

Den gradvise liberalisering af adgangen til udveksling af tjenesteydelser er hidtil som hovedregel sket i forbindelse med liberaliseringen af adgangen til etablering, således at de af Rådet vedtagne direktiver på én gang omfatter etableringsretten og retten til udveksling af tjenesteydelser inden for de næringsområder, som direktivet beskæftiger sig med.

Kapitel 4. Kapital (artiklerne 67-73)

I fortsættelse af bestemmelserne om fri bevægelighed for varer og personer og fri adgang til etablering og udveksling af tjenesteydelser indeholder Traktatens bestemmelser om betalinger og kapitaloverførsler. Hovedreglen udtrykkes i artikel 67, stk. 1, hvorefter Medlemsstaterne i det omfang det er nødvendigt for det fælles markeds funktion skal afskaffe indbyrdes restriktioner for bevægelser af kapital, der tilhører personer eller selskaber hjemmehørende i Medlemsstaterne, og i øvrigt afskaffe forskelsbehandling for kapitalbevægelser mellem Medlemsstaterne, der grunder sig på parternes nationalitet eller bopæl eller kapitalens anbringelsessted. Som nødvendig tilføjelse her til bestemmes i artiklens stk. 2, at løbende betalinger i forbindelse med kapitalbevægelser skal frigøres for alle begrænsninger. Til gennemførelse af disse bestemmelser hjemles i artikel 69 adgang for Rådet til med kvalificeret flertal at udstede direktiver herom.

I medfør af artikel 69 har Rådet udstedt to direktiver for gennemførelse af fri bevægelighed for kapital inden for Fællesskabet. De to kapitaldirektiver indeholder fire lister over de forskellige arter af kapitalbevægelser.

Liste A omfatter kapitalbevægelser, hvor liberaliseringen er ubetinget. Listen indeholder først og fremmest direkte investeringer i erhvervsvirksomheder, herunder erhvervelse af aktier som led i overtagelse af en udenlandsk virksomhed, kommercielle kreditter for højst 5 år samt personlige kapitalbevægelser i forbindelse med emigration m. v.

Liste B omfatter køb og salg af børsnoterede aktier og obligationer i et andet Medlemsland. Kapitalbevægelserne på liste B er også ubetinget liberaliserede. Dette skal ske ved generelle tilladelser og ikke ved valutamyndighedernes ubegrænsede imødekomme af ansøgninger, hvilket er tilstrækkeligt for posterne under liste A. På den anden side kan kapitalbevægelserne på liste B ske over markeder med frit svingende valutakurser udover de daglige små udsvingsmarginer.

Liste C omfatter kapitalbevægelser, som Medlemslandene kun behøver at liberalisere, såfremt dette ikke lægger hindringer i vejen for landets økonomiske politik. Listen omfatter emissioner af værdipapirer, handel med ikke-børsnoterede værdipapirer, kommercielle kreditter med en løbetid på over 5 år samt finans-kreditter over 1 år, dvs. lån der ikke er direkte knyttet til samhandelen.

Liste D omfatter kapitalbevægelser, hvor liberalisering er en frivillig sag. Det drejer sig bl. a. om kontomidler i pengeinstitutter, dvs. indlån på bank- og sparekassebøger.

Midlertidig fritagelse for efterlevelse af reglerne om fri bevægelighed for kapital hjemles i visse særlige tilfælde. Ifølge artikel 70 kan en Medlemsstat, efter at have rådført sig med de øvrige Medlemsstater og med Kommissionen, træffe skridt til at hindre, at Fællesskabets regler bruges til omgåelse af vedkommende stats egne regler om kapitaloverførsler til og fra tredielande. Såfremt truffene forholdsregler begrænser de frie kapitalbevægelser inden for Fællesskabet mere end det skønnes nødvendigt, kan Rådet med kvalificeret flertal træffe beslutning om forholdsreglernes ophævelse eller ændring. Artikel 73 hjemler Kommissionen adgang til at bemyndige en Medlemsstat til at træffe foranstaltninger til afværgelse af forstyrrelser i kapitalmarkedets funktion, dog således at bemyndigelsen kan ophæves eller ændres af Rådet med kvalificeret flertal. I tilfælde, hvor foranstaltningernes hemmelige og hastende karakter gør det nødvendigt, vil vedkommende Medlemsstat have ret til selv at træffe de nødvendige forholdsregler, dog således at Kommissionen efterfølgende kan ændre eller ophæve disse.

Ifølge artikel 70, stk. 1, kan Rådet med enstemighed og efter forslag fra Kommissionen udstede direktiver om gradvis samordning af